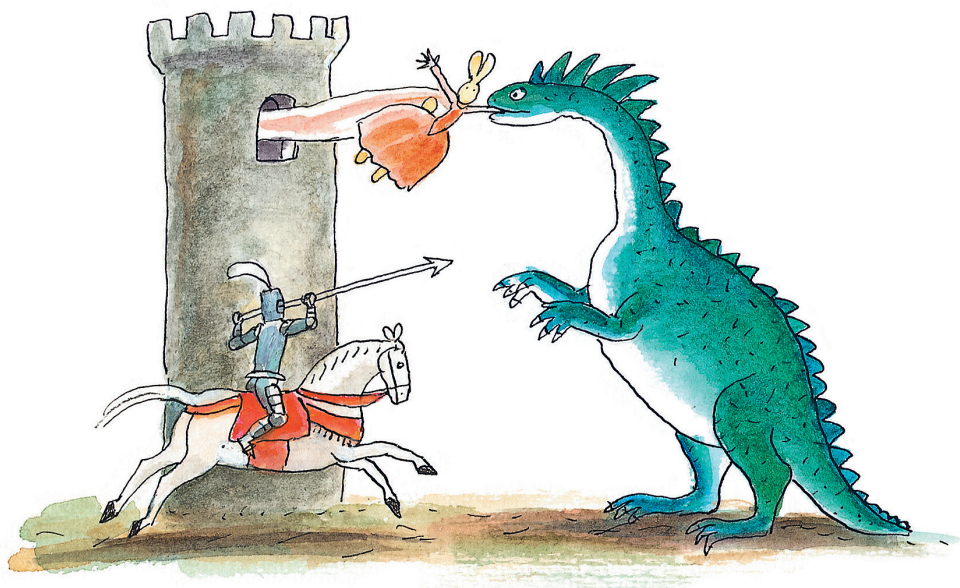

Vos en Haas

in gevaar

Vos en

in

Haas

gevaar

Sylvia Vanden Heede
met tekeningen
van Thé Tjong-Khing

 | LANNOO

www.lannoo.com

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

Grafische vormgeving Studio Lannoo

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2014

D/2014/45/449

NUR 287

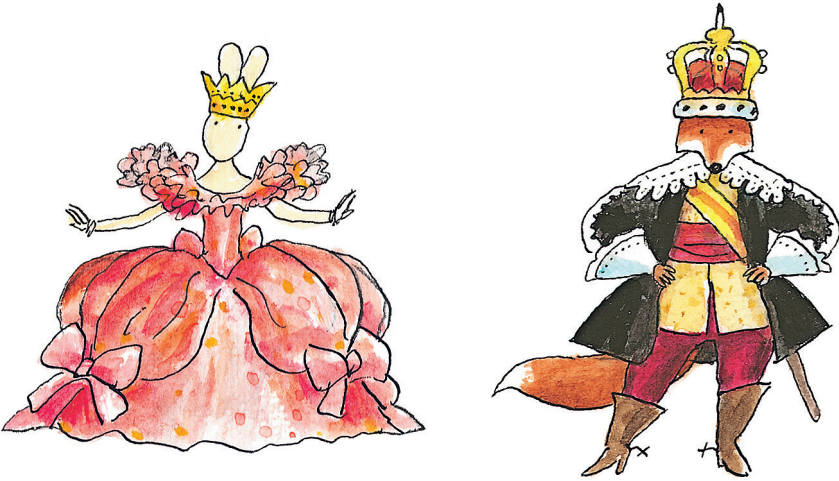
ISBN 978 94 014 2056 3

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Haas zit te dromen. Ze heeft haar ogen open.
Dat gaat zo bij **dagdromen**.
Je slaapt niet. Je bent wakker.
En je denkt aan **fijne dingen**.
Vos komt de kamer in. Hij ziet Haas.
Hij ziet ook **het boek** op haar schoot.

Hij kent dat boek wel. Het is het sprookjesboek.
En Haas is dol op sprookjes.
Sprookjes gaan over prinsessen en prinsen in paleizen.

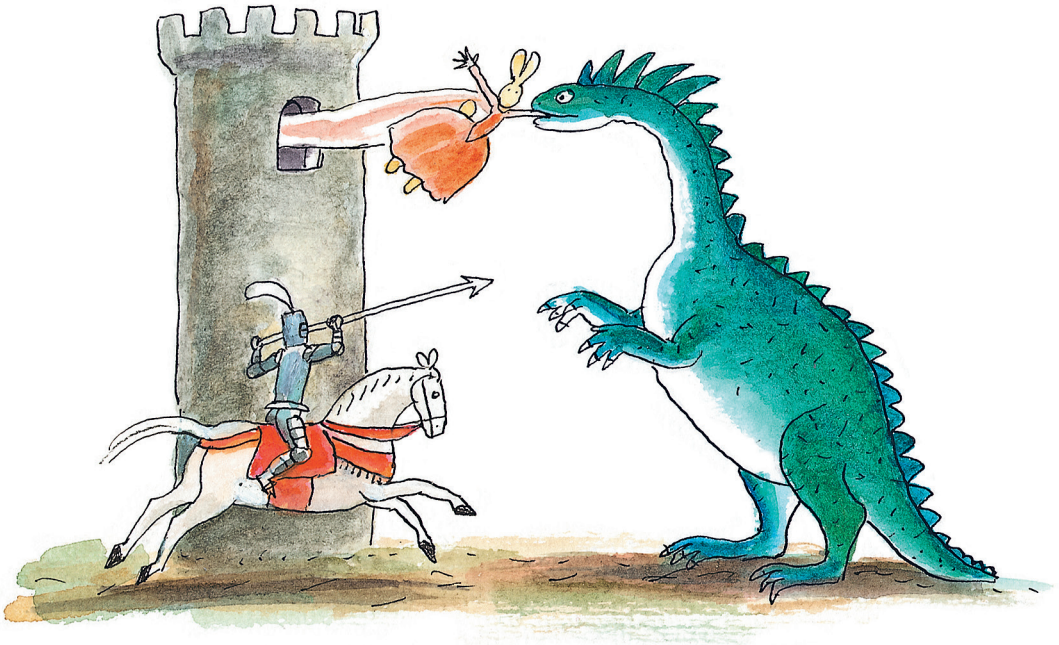
Ze gaan over ridders en draken en een wit paard.
Soms zijn er ook dwergen bij, met baarden tot op de grond.
Dwergen vindt Haas niet zo leuk.
Maar al het andere wel.

'O, was ik maar een prinses!' zucht Haas.
'Had ik maar een kroontje op mijn hoofd.
Had ik maar een mooie, roze jurk!'
'Je hebt al een mooie, roze jurk', merkt Vos op.
Haas schrikt op uit haar dagdroom.
'Dat is niet hetzelfde, Vos', snibt ze.
'Mijn jurk is gewoon.
Ik wil een jurk als uit een sprookje.
En ik wil een prins die mij redt!'
'Je hebt mij toch!' roept Vos uit.
Maar weer zegt Haas:
'Dat is niet hetzelfde.'
En ze zucht diep, heel diep.

Arme Vos. Hij is geen prins. Dat weet hij ook wel.
Hij is maar **gewoon**.
Net zo gewoon als de jurk van Haas.
En Haas **wil** niet gewoon.
Ze wil alles als in een sprookje.
Met een schat en een draak en een roze jurk.
Met een prinsessenkroontje en een hoge toren.
Met een stoere ridder die haar redt!

‘Dat is het!’ denkt Vos. ‘Ik breng Haas in gevaar.
Dan kan ik haar redden! En daarna leven we nog lang
en gelukkig.
Want zo gaat dat in sprookjes.’

Ever komt.

‘Wat is er met Haas aan de hand?’ vraagt hij.

‘Ze zag me niet. Ze hoorde me niet. Ze zat daar maar te staren.

En ze zucht de hele tijd!’

Vos legt zijn vinger op zijn lippen.

‘Haas is aan het dromen’, fluistert hij.

‘Aan het dromen? Maar ze is wakker!

Ze heeft haar ogen open!’

‘Het is dagdromen’, verklaart Vos.

‘Haas is er wel, maar ook weer niet.

Ze zit met haar hoofd in de wolken.

Ze leeft in een sprookjeswereld.’

Ever trekt een verbaasd gezicht.
In de wolken? Maar het is een heldere dag!
De hemel is stralend blauw!
Nergens valt een wolkje te bekennen!
Waarom zegt Vos dan zoiets raars?
En hoe kan Haas hier zijn en ook **ergens anders?**
Ever krabt in zijn haar. Hij snapt er geen biet van.
Het is ook allemaal veel te ingewikkeld voor een
simpel zwijn als hij.

‘In sprookjes zijn er ridders en prinsessen’,
vertelt Vos.

‘En kleine mannetjes met baarden, maar daar
houdt Haas niet van.

Ze houdt wel van een prins die haar redt.

Daarom zoek ik gevaar.’

‘Gevaar!’ lacht Ever. ‘Dat klinkt spannend!

Mag ik meedoen?’

Vos aarzelt.

‘Als ik Haas maar mag redden’, waarschuwt hij.

‘Want daarna leven wij lang en gelukkig.

Zo gaat dat in sprookjes.’

Lang en gelukkig? Dat vindt Ever **niet** spannend.
Het klinkt **stom en saai!**

Maar hij zegt er niets over. Hij wil de pret niet
bederven voor Vos.

‘Kom maar op met dat gevaar’, zegt hij.

‘Hoe meer, hoe liever!’

‘Niet zo snel’, zegt Vos. ‘Ik heb nog niets bedacht.’

‘Een gevaar moet je toch niet **bedenken!**’ vindt Ever. ‘Er is vanzelf al gevaar genoeg. Levensgevaar bijvoorbeeld! Is dat geen idee?’
Vos schrikt een beetje.

‘Het mag **niet te eng** worden!’ zegt hij vlug.
‘Niet te eng en niet te erg.’
Ever haalt zijn neus op.
‘Niet eng en niet erg?’
Dat wordt zo saai als lang en gelukkig.
Maar sprookjes zijn zeker **altijd saai?**’